

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA
KATEDRA MATEMATICKÉ ANALÝZY A APLIKACÍ MATEMATIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Elementární funkce definované jako řešení
diferenciálních rovnic

Vedoucí diplomové práce:
RNDr. Jan Tomeček, Ph.D.
Rok odevzdání: 2014

Vypracoval:
Markéta Jandová
MATEKO, III. ročník

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem vytvořila tuto diplomovou práci samostatně za vedení pana RNDr. Jana Tomečka, Ph.D. a že jsem v seznamu použité literatury uvedla všechny zdroje použité při zpracování práce.

V Olomouci dne 7. dubna 2014

Poděkování

Ráda bych na tomto místě poděkovala především vedoucímu bakalářské práce panu RNDr. Janu Tomečkovi, Ph.D. za obětavou spolupráci i za čas, který mi tak ochotně věnoval při konzultacích. Rovněž si poděkování zaslouží má rodina a přátelé za podporu během celého studia.

Obsah

Úvod	4
1 Základní poznatky z diferenciálních rovnic	5
1.1 Definice diferenciální rovnice	5
1.2 Věty o existenci a jednoznačnosti	6
1.3 Prodlužování řešení	7
2 Funkce E	10
2.1 Definice funkce E	10
2.2 Vlastnosti funkce E	14
3 Funkce S a C	19
3.1 Definice funkcí S a C	19
3.2 Vlastnosti funkcí S a C	27
Závěr	34
Literatura	35

Úvod

Cílem bakalářské práce *Elementární funkce definované jako řešení diferenciálních rovnic* je dokázat, že řešeními námi zvolených počátečních úloh pro diferenciální rovnice jsou jisté známé elementární funkce.

Práce je rozdělena do tří částí a o čtenáři se předpokládá, že již má základní znalosti z matematické analýzy. Základní pojmy z teorie diferenciálních rovnic, stěžejní pro další text, jsou nicméně uvedeny v první kapitole. V dalších dvou kapitolách se již zabýváme speciálními případy diferenciálních rovnic.

V první z nich se seznámíme s konkrétní počáteční úlohou pro diferenciální rovnici prvního řádu. Z matematické analýzy víme, že jejím řešením je exponenciální funkce s přirozeným základem e^x . V této práci se na ni ovšem podíváme naopak. Budeme uvažovat pouze tuto počáteční úlohu a pouze s touto informací odvodíme všechny vlastnosti zmíněné funkce e^x .

Další kapitola je věnována jisté diferenciální rovnici druhého řádu, jejímž maximálním řešením jsou tentokrát dvě funkce, každá s jinými počátečními podmínkami. Analogicky se pokusíme odvodit všechny vlastnosti těchto funkcí pouze na základě této počáteční úlohy a tím také dokázat, že se jedná o goniometrické funkce sinus a cosinus.

1 Základní poznatky z diferenciálních rovnic

V této práci budeme potřebovat několik pojmů z teorie diferenciálních rovnic, proto je zde uvádíme. Všechny použité definice a věty jsou čerpány z [5].

1.1 Definice diferenciální rovnice

Definice 1.1. Necht' $f(x, z_0, z_1, \dots, z_n)$ je reálná funkce $(n+2)$ reálných proměnných, která vzhledem k proměnné z_n není konstantní, definovaná na množině $\Omega \subset \mathbb{R}_{n+2}$.

Potom symbol

$$f(x, y, y', y'', \dots, y^{(n)}) = 0 \quad (1)$$

nazýváme *obyčejnou diferenciální rovnicí n -tého řádu* pro neznámou reálnou funkci $y(x)$ jedné reálné proměnné x . *Řešením v Ω rovnice (1) na intervalu $I \subset \mathbb{R}$* nazýváme takovou funkci $y(x)$, která má na I všechny derivace do řádu n včetně a platí

$$(x, y(x), y'(x), \dots, y^{(n)}(x)) \in \Omega, \quad \forall x \in I$$

a

$$f(x, y(x), y'(x), \dots, y^{(n)}(x)) = 0, \quad \forall x \in I.$$

Definice 1.2. Je-li $y(x)$ řešením (1) v Ω na intervalu I a $\tilde{y}(x)$ řešením (1) v Ω na intervalu \tilde{I} , kde $I \subset \tilde{I}$, $I \neq \tilde{I}$, přičemž $y(x) = \tilde{y}(x)$ na I , pak říkáme, že \tilde{y} je *prodloužením y* na interval \tilde{I} a y je *zúžením \tilde{y}* na interval I . Takové řešení, které v Ω nelze prodloužit nazýváme *maximálním v Ω* .

V tomto textu dále se budeme zabývat speciálním případem rovnic (1) - tzv. rovnicemi rozřešenými podle nejvyšší derivace (viz Definice 1.3.).

Definice 1.3. Necht' f je reálná funkce $(n + 1)$ proměnných, definovaná na množině $\tilde{\Omega} \subset \mathbb{R}_{n+1}$. Potom symbol

$$y^{(n)} = f(x, y, y', \dots, y^{(n-1)}) \quad (2)$$

nazýváme *rovnici řešenou vzhledem k nejvyšší derivaci*.

1.2 Věty o existenci a jednoznačnosti

Věta 1.1. (*o existenci*) Nechť funkce f je spojitá na otevřené množině $\Omega \subset \mathbb{R}_{n+1}$, $(x_0, y_0, y_1, \dots, y_{n-1}) \in \Omega$. Potom existuje alespoň jedno řešení rovnice (2) v Ω , procházející tímto bodem, tj. existuje $\delta > 0$ a funkce $y(x)$ definovaná na intervalu $(x_0 - \delta, x_0 + \delta)$, která na tomto intervalu řeší (2) v Ω a splňuje podmínky (tzv. počáteční)

$$y^{(k)}(x_0) = y_k, \quad k = 0, 1, \dots, n-1. \quad (3)$$

Věta 1.2. (*o jednoznačnosti*) Nechť jsou splněny předpoklady věty 1.1. a funkce f splňuje navíc tzv. lokální Lipschitzovu podmínku podle posledních n proměnných, tzn. ke každému bodu $(\tau, \xi_0, \xi_1, \dots, \xi_{n-1}) \in \Omega$ existuje okolí U tohoto bodu a číslo K tak, že pro každé dva body $(x, y_0, y_1, \dots, y_{n-1}), (x, \tilde{y}_0, \tilde{y}_1, \dots, \tilde{y}_{n-1}) \in U$ platí

$$|f(x, y_0, y_1, \dots, y_{n-1}) - f(x, \tilde{y}_0, \tilde{y}_1, \dots, \tilde{y}_{n-1})| < K \sum_{i=0}^{n-1} |y_i - \tilde{y}_i|.$$

Potom řešení rovnice (2) splňující (3) je jediné v následujícím smyslu. Dvě řešení rovnice splňující (3) jsou si rovna na průniku svých definičních intervalů. Speciálně každá dvě maximální řešení rovnic splňující pro nějaké x_0 stejné podmínky (3) jsou si rovna identicky.

Poznámka 1.1. V následujících kapitolách se budeme speciálně zabývat diferenciálními rovnicemi 1. řádu

$$y' = f(x, y)$$

s počáteční podmínkou

$$y(x_0) = y_0,$$

a 2. řádu

$$y'' = f(x, y, y')$$

s počátečními podmínkami

$$y(x_0) = y_0, \quad y'(x_0) = y_1.$$

Úloha určit řešení těchto rovnic, která splňuje počáteční podmínky, kde x_0, y_0, y_1 jsou libovolně daná reálná čísla, se nazývá *počáteční úloha*.

1.3 Prodlužování řešení

V této práci budeme hledat maximální (úplné) řešení daných rovnic. Konkrétně, budeme se snažit dokázat, že uvažovaná maximální řešení jsou definovaná na celém \mathbb{R} . K tomu využijeme následující Pomocnou větu 5.1. z [2].

Věta 1.3. Bud' $f: \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$ vektorová funkce spojitá v oblasti $\Omega \subseteq \mathbb{R}^{n+1}$. Nechť $t_0 \in \mathbb{R}$, $x_0 \in \mathbb{R}^n$, $(t_0, x_0) \in \Omega$. Bud' x řešení soustavy diferenciálních rovnic

$$x' = f(t, x)$$

na intervalu $\langle t_0, T \rangle$, kde $t_0 < T < \infty$. Toto řešení lze prodloužit napravo od T právě tehdy, když množina

$$\Gamma = \{(t, x(t)) : t \in \langle t_0, T \rangle\}$$

(graf řešení x) je ohraničená a vzdálenost Γ od hranice $\partial\Omega$ oblasti Ω je kladná, tzn. $d(\Gamma, \partial\Omega) > 0$, kde

$$d(A, B) = \inf\{d(x, y) : x \in A, y \in B\} \quad \text{pro } A, B \subset \mathbb{R}^n.$$

Podobně lze vyslovit větu o prodloužení doleva.

Věta 1.4. Bud' $f: \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$ vektorová funkce spojitá v oblasti $\Omega \subseteq \mathbb{R}^{n+1}$. Nechť $t_0 \in \mathbb{R}$, $x_0 \in \mathbb{R}^n$, $(t_0, x_0) \in \Omega$. Bud' x řešení soustavy diferenciálních rovnic

$$x' = f(t, x)$$

na intervalu (T, t_0) , kde $t_0 > T > -\infty$. Toto řešení lze prodloužit nalevo od T právě tehdy, když množina

$$\Gamma = \{(t, x(t)) : t \in (T, t_0)\}$$

(graf řešení x) je ohraničená a vzdálenost Γ od hranice $\partial\Omega$ oblasti Ω je kladná, tzn. $d(\Gamma, \partial\Omega) > 0$, kde

$$d(A, B) = \inf\{d(x, y) : x \in A, y \in B\} \quad \text{pro } A, B \subset \mathbb{R}^n.$$

Následující věta plyne přímo z předchozích vět a budeme ji používat ve druhé kapitole pro diferenciální rovnici 1. řádu.

Věta 1.5. Nechť $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ je spojitá funkce a $x_0, T \in \mathbb{R}$. Nechť $y: \langle x_0, T \rangle \rightarrow \mathbb{R}$, kde $T > x_0$ je řešení diferenciální rovnice

$$y' = f(x, y)$$

na intervalu $\langle x_0, T \rangle$ a existuje vlastní limita

$$\lim_{x \rightarrow T^-} y(x),$$

pak y lze prodloužit doprava za T .

Podobně, je-li $y: (T, x_0) \rightarrow \mathbb{R}$, kde $T < x_0$, řešení diferenciální rovnice

$$y' = f(x, y)$$

na intervalu (T, x_0) a existuje-li vlastní limita

$$\lim_{x \rightarrow T^+} y(x),$$

pak y lze prodloužit doleva za T .

Pro diferenciální rovnici 2. řádu lze vyslovit podobnou větu.

Věta 1.6. Nechť $f: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$ je spojitá funkce a $x_0, T \in \mathbb{R}$. Nechť $y: \langle x_0, T \rangle \rightarrow \mathbb{R}$, kde $T > x_0$ je řešení diferenciální rovnice

$$y'' = f(x, y, y')$$

na intervalu $\langle x_0, T \rangle$ a existují vlastní limity

$$\lim_{x \rightarrow T^-} y(x), \quad \lim_{x \rightarrow T^-} y'(x),$$

pak y lze prodloužit doprava za T .

Podobně, je-li $y: (T, x_0) \rightarrow \mathbb{R}$, kde $T < x_0$, řešení diferenciální rovnice

$$y'' = f(x, y, y')$$

na intervalu (T, x_0) a existují-li vlastní limity

$$\lim_{x \rightarrow T^+} y(x), \quad \lim_{x \rightarrow T^+} y'(x),$$

pak y lze prodloužit doleva za T .

Důkaz. Dokážeme jen případ prodlužování doprava. Platí, že $y : \langle x_0, T \rangle \rightarrow \mathbb{R}$ je řešení diferenciální rovnice $y'' = f(x, y, y')$ právě tehdy, když vektorová funkce (y, y') je řešením soustavy diferenciálních rovnic

$$y_1' = y_2 \tag{4}$$

$$y_2' = f(x, y_1, y_2) \tag{5}$$

na stejném intervalu (tj. $\langle x_0, T \rangle$).

Ze spojitosti funkcí y, y' a existence vlastních limit $\lim_{x \rightarrow T^-} y(x), \lim_{x \rightarrow T^-} y'(x)$ plyne ohraničenost grafu řešení soustavy (4),(5), tj. množiny

$$\Gamma = \{(x, y(x), y'(x)) : x \in \langle x_0, T \rangle\}.$$

Podle Věty 1.3., kde $\Omega = \mathbb{R}^3$, tzn. $\partial\Omega = \emptyset$, lze řešení soustavy (4),(5) prodloužit doprava, tedy i řešení rovnice $y'' = f(x, y, y')$. □

2 Funkce E

2.1 Definice funkce E

V této kapitole se budeme zabývat počáteční úlohou pro diferenciální rovnici 1. řádu

$$y' = ay, \quad y(x_0) = y_0, \quad (6)$$

kde $a, x_0, y_0 \in \mathbb{R}$. Nejprve určíme jednoznačnost jejího řešení.

Lemma 2.1. Počáteční úloha (6) má jediné řešení v následujícím smyslu. Dvě řešení diferenciální rovnice $y' = ay$ splňující počáteční podmínku $y(x_0) = y_0$ jsou si rovna na průniku svých definičních intervalů. Speciálně dvě maximální řešení splňující tuto počáteční podmínku jsou si rovna identicky.

Důkaz. Ověříme, že počáteční úloha (6) splňuje podmínky Věty 1.1. a Věty 1.2.

1. Spojitost $f(x, y) = ay$ je zřejmá.
2. Pro funkci $f(x, y) = ay$ a pro každé dva body $(x, y), (x, \tilde{y}) \in \mathbb{R}^2$ platí

$$|f(x, y) - f(x, \tilde{y})| = |ay - a\tilde{y}| = |a||y - \tilde{y}|.$$

Odtud vidíme, že f je lokálně lipschitzovská v proměnné y , kde $K = |a|$. \square

Dále se budeme zabývat konkrétním případem počáteční úlohy (6) pro hodnoty

$$a = 1, \quad x_0 = 0, \quad y_0 = 1.$$

Nadefinujeme si její maximální řešení, dokážeme, že je definované na celém \mathbb{R} a určíme jeho vlastnosti.

Definice 2.1. Maximální řešení počáteční úlohy

$$y' = y, \quad y(0) = 1 \quad (7)$$

budeme značit symbolem E.

Věta 2.1. Funkce E z Definice 2.1. je jednoznačně určená, její definiční obor je \mathbb{R} , je spojitá, rostoucí na \mathbb{R} a platí

$$E(-x) = \frac{1}{E(x)}, \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Z Lemmatu 2.1. vyplývá, že funkce E je jediná, tedy jednoznačně definovaná. Její definiční obor označíme intervalem (α, β) , zřejmě platí $\alpha < 0 < \beta$. Naším cílem bude dokázat, že $\alpha = -\infty$ a $\beta = \infty$.

KROK 1. Dokážeme, že

$$E(-x) = \frac{1}{E(x)}, \quad \forall x \in (-\delta, \delta),$$

kde $\delta \leq \min\{|\alpha|, |\beta|\}$ (viz Obrázek 1).

Definujme funkce z a u předpisy

$$z(x) = E(-x), \quad u(x) = \frac{1}{E(x)}, \quad \forall x \in (-\delta, \delta).$$

Platí

$$z'(x) = (E(-x))' = -E(-x) = -z(x), \quad \forall x \in (-\delta, \delta)$$

a $z(0) = E(0) = 1$. Navíc

$$u'(x) = \left(\frac{1}{E(x)} \right)' = -(E(x))^{-2} \cdot E(x) = -\frac{1}{E(x)} = -u(x), \quad \forall x \in (-\delta, \delta)$$

a $u(0) = \frac{1}{E(0)} = 1$.

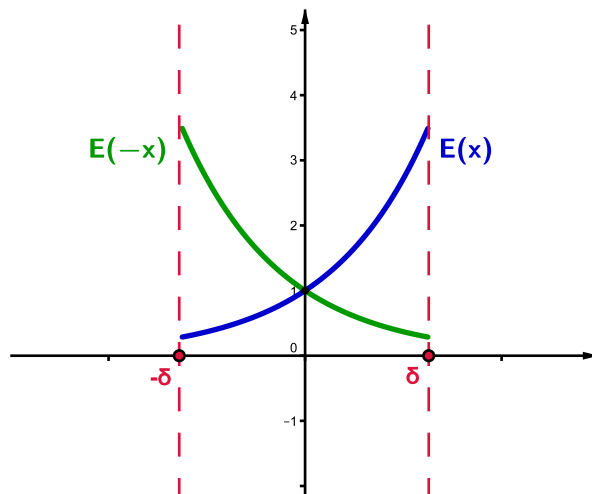
Obě funkce tedy řeší počáteční úlohu

$$y' = -y, \quad y(0) = 1$$

na intervalu $(-\delta, \delta)$, která má podle Lemmatu 2.1. právě jediné maximální řešení.

Z toho plyne, že $z(x) = u(x), \forall x \in (-\delta, \delta)$, tzn.

$$E(-x) = \frac{1}{E(x)}, \quad \forall x \in (-\delta, \delta).$$

Obrázek 1: Graf funkcí $E(x)$ a $E(-x)$ na intervalu $(-\delta, \delta)$.

KROK 2. Dokážeme, že funkce E je kladná a rostoucí na (α, β) .

Protože E je v bodě nula kladná a spojitá, pak existuje okolí bodu nula, na kterém je E kladná a vzhledem k faktu $E' = E$ je také na něm rostoucí. Že je E kladná na celém (α, β) dokážeme sporem. Nechť

$$\exists \gamma \in (\alpha, \beta) : E(\gamma) = 0.$$

Pak by E byla řešením počáteční úlohy

$$y' = y, \quad y(\gamma) = 0,$$

která je jednoznačně řešitelná a muselo by platit $E(x) = 0$ pro všechna $x \in (\alpha, \beta)$, čímž se dostáváme do sporu. Tzn. $E(x) \neq 0, \forall x \in (\alpha, \beta)$. Ze spojitosti a z toho, že v bodě nula je funkce kladná, také plyne, že $E(x) > 0, \forall x \in (\alpha, \beta)$ a z

$$E'(x) = E(x) > 0, \quad \forall x \in (\alpha, \beta)$$

také, že E je rostoucí na (α, β) .

Tím jsme dokázali, že E je kladná a rostoucí na intervalu (α, β) .

KROK 3. Dále dokážeme, že $|\alpha| = |\beta|$ - opět sporem.

Nechť $|\alpha| < |\beta|$. Protože je E rostoucí a kladná (tzn. omezená zdola) na (α, β) , má vlastní

$$\lim_{x \rightarrow \alpha^+} E(x)$$

a jde tedy podle Věty 1.5. rozšířit doleva. To je spor s tím, že (α, β) je maximální interval.

Nechť $|\alpha| > |\beta|$. Z kroku 2 vyplývá, že

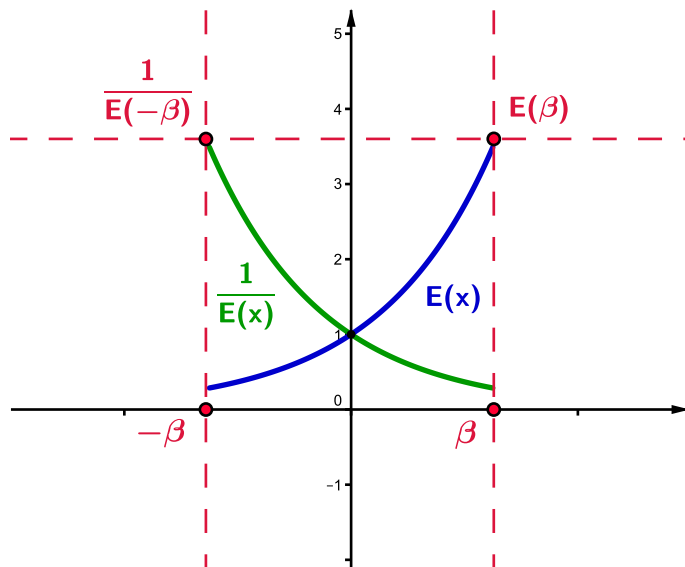
$$E(-x) = \frac{1}{E(x)}, \quad \forall x \in (-\beta, \beta).$$

Tedy

$$\lim_{x \rightarrow \beta^-} E(x) = \lim_{x \rightarrow -\beta^+} E(-x) = \lim_{x \rightarrow -\beta^+} \frac{1}{E(x)} = \frac{1}{E(-\beta)}.$$

Dokázali jsme, že E má v krajním bodě β vlastní limitu zleva a jde tedy podle Věty 1.5. rozšířit doprava (viz Obrázek 2). Opět dostáváme spor.

Je-li tedy (α, β) definičním oborem E , pak $-\alpha = \beta$.

Obrázek 2: Graf funkcí $E(x)$ a $\frac{1}{E(x)}$ na intervalu $(-\beta, \beta)$.

KROK 4. Můžeme tedy psát, že E je definována na intervalu $(-\delta, \delta)$, kde $\delta \in (0, \infty)$. Dokážeme, že $\delta = \infty$.

Protože je E rostoucí a kladná funkce, pak zřejmě platí

$$0 < E(x) < 1, \quad \forall x \in (-\delta, 0).$$

Předpokládejme, že $\delta \in \mathbb{R}$. Pak by $\lim_{x \rightarrow -\delta^+} E(x)$ byla vlastní limitou a tudíž by $(-\delta, \delta)$ nebyl maximální interval. Musí tedy platit $\delta = \infty$, nebo-li $\alpha = -\infty, \beta = \infty$. □

2.2 Vlastnosti funkce E

v₁ E je spojitá na \mathbb{R} .

Důkaz. Tvrzení plyne z toho, že funkce má v každém bodě vlastní derivaci. □

v₂ $E' = E$ na \mathbb{R} .

Důkaz. Tvrzení plyne přímo z definice úlohy (7). □

v₃ $E(0) = 1$.

Důkaz. Tvrzení plyne přímo z definice úlohy (7). □

v₄ $\lim_{x \rightarrow \infty} E(x) = \infty$.

Důkaz. Z úlohy (7) a Věty 2.1. vyplývá, že

$$E'(x) = E(x) > E(0) = 1, \quad \forall x \in (0, \infty),$$

tedy

$$E'(x) > 1, \quad \forall x \in (0, \infty).$$

Pak pro všechna $x \in (0, \infty)$ platí

$$\int_0^x E'(s) \, ds > \int_0^x 1 \, ds$$

$$E(x) - E(0) > x$$

$$E(x) - 1 > x$$

$$E(x) > x + 1.$$

Z toho plyne, že pokud $x \rightarrow \infty$, pak také $x + 1 \rightarrow \infty$ a tudíž

$$\lim_{x \rightarrow \infty} E(x) = \infty.$$

□

$$\boxed{v_5} \quad \lim_{x \rightarrow -\infty} E(x) = 0.$$

Důkaz. Z $\boxed{v_4}$ a Věty 2.1. plyne

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} E(x) = \lim_{x \rightarrow \infty} E(-x) = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{E(x)} = 0.$$

□

$$\boxed{v_6} \quad E(ab) = (E(a))^b, \quad \forall a, b \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Uvažujme $b \in \mathbb{R}$ libovolné. Definujme funkce z a u předpisy

$$z(x) = E(xb), \quad u(x) = (E(x))^b, \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Platí

$$z'(x) = (E(xb))' = b \cdot E(xb) = b \cdot z(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

a $z(0) = E(0 \cdot b) = 1$. Navíc

$$u'(x) = ((E(x))^b)' = b \cdot (E(x))^{b-1} \cdot E'(x) = b \cdot (E(x))^b = b \cdot u(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

a $u(0) = (E(0))^b = 1$.

Obě funkce tedy řeší počáteční úlohu

$$y' = by, \quad y(0) = 1,$$

která má podle Lemmatu 2.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $z(x) = u(x), \forall x \in \mathbb{R}$, tzn. $\boxed{v_6}$ platí. □

$$\boxed{v_7} \quad E(a+b) = E(a) \cdot E(b), \quad \forall a, b \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Uvažujme $b \in \mathbb{R}$ libovolné. Definujme funkce z a u předpisy

$$z(x) = E(x+b), \quad u(x) = E(x) \cdot E(b), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Platí

$$z'(x) = (E(x+b))' = E(x+b) = z(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

a $z(0) = E(0 + b) = E(b)$. Navíc

$$u'(x) = (E(x) \cdot E(b))' = E(x) \cdot E(b) = u(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

a $u(0) = E(0) \cdot E(b) = 1 \cdot E(b) = E(b)$.

Obě funkce tedy řeší počáteční úlohu

$$y' = y, \quad y(0) = E(b),$$

která má podle Lemmatu 2.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $z(x) = u(x), \forall x \in \mathbb{R}$, tzn. $\boxed{v_7}$ platí. \square

$$\boxed{v_8} \quad E(a - b) = \frac{E(a)}{E(b)}, \quad \forall a, b \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Je-li $b = 0$, pak vlastnost zřejmě platí.

Uvažujme, že $b \neq 0$. Definujme funkce z a u předpisy

$$z(x) = E(x - b), \quad u(x) = \frac{E(x)}{E(b)}, \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Platí

$$z'(x) = (E(x - b))' = E(x - b) = z(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

a $z(0) = E(0 - b) = E(-b)$. Navíc

$$u'(x) = \left(\frac{E(x)}{E(b)} \right)' = \frac{E(x) \cdot E(b) - E(x) \cdot 0}{E(b)^2} = \frac{E(x)}{E(b)} = u(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

a $u(0) = \frac{E(0)}{E(b)} = \frac{1}{E(b)} = E(-b)$.

Obě funkce tedy řeší počáteční úlohu

$$y' = y, \quad y(0) = E(-b),$$

která má podle Lemmatu 2.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $z(x) = u(x), \forall x \in \mathbb{R}$, tzn. $\boxed{v_8}$ platí. \square

$$\boxed{v_9} \quad E(a) = E(b) \Leftrightarrow a = b, \quad \forall a, b \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Tvrzení plyne z toho, že je funkce rostoucí, tedy prostá. \square

$$\boxed{v_{10}} \quad a < b \Leftrightarrow E(a) < E(b), \quad \forall a, b \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Tvrzení plyne z toho, že je funkce rostoucí. □

$$\boxed{v_{11}} \quad E(1) = e, \quad \text{kde } e \text{ je Eulerovo číslo.}$$

Důkaz. Využijeme teorii z [4] (speciálně kapitolu 5 a příklad 5.20.)

Vycházíme z toho, že Eulerovo číslo je definováno jako součet řady

$$e = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!}.$$

Aproximujeme funkci E Taylorovým polynomem n-tého stupně

$$T_n(x, 0, E) = \sum_{k=0}^n \frac{E^{(k)}(0)}{k!} x^k = \sum_{k=0}^n \frac{x^k}{k!}, \quad (8)$$

protože $E^{(k)}(x) = E(x), \forall x \in \mathbb{R} \forall k \in \mathbb{N}$ a $E(0) = 1$.

Podle Taylorovy věty o zbytku (Lagrangeův tvar zbytku) platí

$$R_{n+1}(x) = \frac{E^{(n+1)}(\xi)}{(n+1)!} x^{n+1} = \frac{E(\xi)}{(n+1)!} x^{n+1},$$

kde ξ leží mezi 0 a x . Pro $x = 1$ platí

$$|R_{n+1}(1)| = \frac{E(\xi)}{(n+1)!} 1^{n+1} < \frac{E(1)}{(n+1)!},$$

kde jsme využili faktu, že $\xi < 1$ a že E je rostoucí.

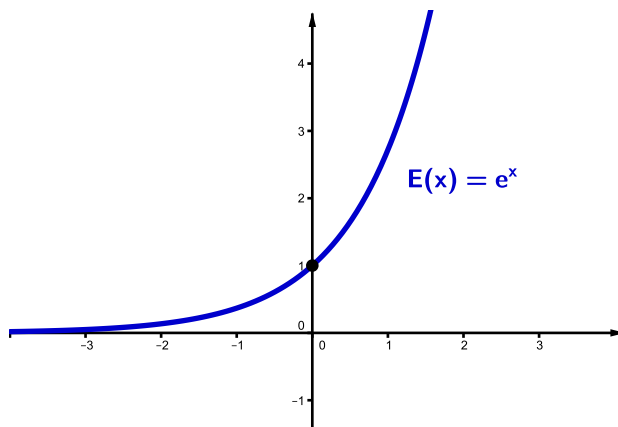
Pak $R_{n+1}(1) \rightarrow 0$ pro $n \rightarrow \infty$. Odtud a z (8) pro $x = 1$ plyne

$$E(1) = \lim_{n \rightarrow \infty} T_n(1, 0, E) = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^n \frac{1}{k!} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!} = e.$$

□

Poznámka 2.1. Na základě dokázaných vlastností funkce E můžeme říci, že se jedná o exponenciální funkci e^x (viz Obrázek 3), kterou známe ze střední školy, tedy

$$E(x) = e^x, \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Obrázek 3: Graf exponenciální funkce e^x

3 Funkce S a C

3.1 Definice funkcí S a C

V této kapitole se zaměříme na počáteční úlohu pro diferenciální rovnici 2. řádu

$$y'' = ay, \quad y(x_0) = y_0, \quad y'(x_0) = y_1, \quad (9)$$

kde $a, x_0, y_0, y_1 \in \mathbb{R}$. Stejně jako u předchozí kapitoly nejprve určíme jednoznačnost řešení.

Lemma 3.1. Počáteční úloha (9) má jediné řešení v následujícím smyslu. Dvě řešení diferenciální rovnice $y'' = ay$ splňující počáteční podmínky $y(x_0) = y_0$, $y'(x_0) = y_1$ jsou si rovna na průniku svých definičních intervalů. Speciálně dvě maximální řešení splňující tyto počáteční podmínky jsou si rovna identicky.

Důkaz. Ověříme, že počáteční úloha (9) splňuje podmínky Věty 1.1. a Věty 1.2.

1. Spojitost $f(x, y, y') = ay$ je zřejmá.
2. Pro funkci $f(x, y, y') = ay$ a pro každé dva body $(x, y, y'), (x, \tilde{y}, \tilde{y}') \in \mathbb{R}^3$ platí

$$|f(x, y, y') - f(x, \tilde{y}, \tilde{y}')| = |ay - a\tilde{y}| = |a||y - \tilde{y}| \leq |a|(|y - \tilde{y}| + |y' - \tilde{y}'|).$$

Odtud vidíme, že f je lokálně lipschitzovská v proměnné y , kde $K = |a|$. \square

Dále se budeme zabývat dvěma konkrétními případy počáteční úlohy (9). Pro první počáteční úlohu si nejprve za proměnné dosadíme hodnoty

$$a = -1, \quad x_0 = 0, \quad y_0 = 1, \quad y_1 = 0$$

a pro druhou počáteční úlohu tyto hodnoty

$$a = -1, \quad x_0 = 0, \quad y_0 = 0, \quad y_1 = 1.$$

Nadefinujeme si jejich maximální řešení, dokážeme, že jsou obě definované na celém \mathbb{R} a poté se zaměříme na jejich vlastnosti.

Definice 3.1. Maximální řešení počáteční úlohy

$$y'' = -y, \quad y(0) = 0, \quad y'(0) = 1 \quad (10)$$

označíme symbolem S.

Maximální řešení počáteční úlohy

$$y'' = -y, \quad y(0) = 1, \quad y'(0) = 0 \quad (11)$$

označíme symbolem C.

Věta 3.1. Funkce S z Definice 3.1. je jednoznačně určená, její definiční obor je \mathbb{R} , je lichá, $4x_0$ -periodická, kde x_0 je její první stacionární bod a platí

$$S(x_0) = 1$$

a také

$$S'^2(x) + S^2(x) = 1, \quad \forall x \in \mathbb{R},$$

$$S(-x) = -S(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Z Lemmatu 3.1. vyplývá, že funkce S je jediná, tedy jednoznačně definovaná. Její definiční obor označíme intervalem (α, β) , zřejmě platí $\alpha < 0 < \beta$. Naším cílem bude dokázat, že $\alpha = -\infty$ a $\beta = \infty$.

KROK 1. Dokážeme, že

$$S'^2(x) + S^2(x) = 1, \quad \forall x \in (\alpha, \beta) \quad (12)$$

z čehož ihned plyne, že $|S(x)| \leq 1$ a $|S'(x)| \leq 1$, $\forall x \in (\alpha, \beta)$. Z (10) vyplývá

$$S'' S' = -S S' \quad \text{na } (\alpha, \beta).$$

Po úpravě a zintegrování dostáváme

$$\frac{1}{2}(S'^2)' = -\frac{1}{2}(S^2)' \quad \text{na } (\alpha, \beta)$$

$$S'^2(x) - S'^2(0) = -(S^2(x) - S^2(0)), \quad \forall x \in (\alpha, \beta)$$

$$S'^2(x) + S^2(x) = S'^2(0) + S^2(0) = 1, \quad \forall x \in (\alpha, \beta)$$

tedy rovnost (12) platí.

KROK 2. Dokážeme, že

$$S(-x) = -S(x), \quad \forall x \in (-\delta, \delta), \quad (13)$$

kde $\delta \leq \min\{|\alpha|, |\beta|\}$.

Definujme funkce z a u předpisy

$$z(x) = S(-x), \quad u(x) = -S(x), \quad \forall x \in (-\delta, \delta).$$

Platí

$$z''(x) = S''(-x) = -S(-x) = -z(x), \quad \forall x \in (-\delta, \delta)$$

a

$$\begin{aligned} z(0) &= S(0) = 0 \\ z'(0) &= -S'(0) = -1. \end{aligned}$$

Navíc

$$u''(x) = -S''(x) = S(x) = -u(x), \quad \forall x \in (-\delta, \delta)$$

a

$$\begin{aligned} u(0) &= -S(0) = 0 \\ u'(0) &= -S'(0) = -1. \end{aligned}$$

Obě funkce jsou řešením počáteční úlohy

$$y'' = -y, \quad y(0) = 0, \quad y'(0) = -1,$$

na intervalu $(-\delta, \delta)$, která má podle Lemmatu 3.1. právě jediné maximální řešení.

Z toho plyne, že $z(x) = u(x)$, $\forall x \in (-\delta, \delta)$, tzn. rovnost (13) platí.

KROK 3. Dokážeme, že S má stacionární bod na intervalu $(0, \beta)$ - sporem.

Předpokládejme, že $S'(x) \neq 0$, $\forall x \in (0, \beta)$. Protože $S(0) = 0$, $S'(0) = 1$, pak

$$\exists R^+(0) : S'(x) > 0.$$

Podle předpokladu platí

$$S'(x) > 0, \quad \forall x \in (0, \beta).$$

Pak $\forall x \in (0, \beta)$

$$S(x) = S(x) - S(0) = \int_0^x S'(\tau) d\tau > 0.$$

Odtud a z (12) vyplývá, že $S(x) \leq 1, \forall x \in (0, \beta)$. Dohromady dostáváme, že S je na $(0, \beta)$ rostoucí a omezená shora, tzn. existuje vlastní

$$\lim_{x \rightarrow \beta^-} S(x).$$

Ještě dokážeme, že i

$$\lim_{x \rightarrow \beta^-} S'(x)$$

existuje a je vlastní.

Z Newton-Leibnizova vzorce a (10) plyne

$$S'(x) = S'(0) + \int_0^x S''(\tau) d\tau = 1 + \int_0^x -S(\tau) d\tau = 1 - \int_0^x S(\tau) d\tau, \quad \forall x \in (0, \beta). \quad (14)$$

Uvažujeme dva případy ($\beta < \infty$ nebo $\beta = \infty$).

Je-li $\beta < \infty$, pak

$$\lim_{x \rightarrow \beta^-} S'(x) = 1 - \int_0^\beta S(\tau) d\tau \in \mathbb{R}$$

a tedy S lze podle Věty 1.6. rozšířit doprava. To je spor s tím, že je (α, β) maximální interval.

Je-li $\beta = \infty$, pak z faktu, že je S rostoucí na $(0, \infty)$ plyne

$$S(x) \geq S(1) > 0, \quad \forall x \geq 1$$

a tedy

$$\int_1^x S(\tau) d\tau \geq \int_1^x S(1) d\tau = S(1)(x - 1), \quad \forall x \geq 1.$$

Z (14) pak vyplývá, že $\forall x \geq 1$

$$\begin{aligned} S'(x) &= 1 - \left(\int_0^1 S(\tau) d\tau + \int_1^x S(\tau) d\tau \right) \\ &= 1 - \int_0^1 S(\tau) d\tau - \int_1^x S(\tau) d\tau \\ &\leq 1 - \int_0^1 S(\tau) d\tau - S(1)(x - 1). \end{aligned}$$

Z toho plyne, že pokud $x \rightarrow \infty$, pak $S'(x) \rightarrow -\infty$ a to je ve sporu s tím, že $|S'| \leq 1$ na $\langle 0, \beta \rangle$.

KROK 4. Z kroku 3 tedy plyne

$$\exists x_0 \in (0, \beta) : S'(x_0) = 0 \quad \wedge \quad \forall x \in (0, x_0) : S'(x) > 0.$$

Z (12) plyne

$$S'^2(x_0) + S^2(x_0) = 1,$$

tzn.

$$S^2(x_0) = 1$$

a protože

$$S(x_0) > 0$$

pak

$$S(x_0) = 1.$$

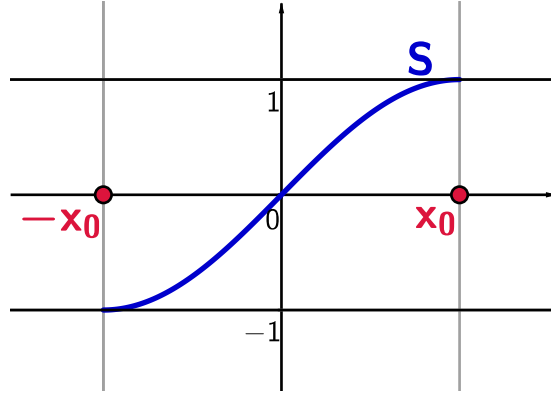
KROK 5. V předchozím kroku jsme ukázali, že S je definována na intervalu $\langle 0, x_0 \rangle$. Dokážeme nejprve, že je definována i na intervalu $\langle -x_0, 0 \rangle$, neboli $\alpha < -x_0$. To ukážeme sporem, tzn. předpokládáme, že $\alpha \geq -x_0$. Pak

$$\lim_{x \rightarrow \alpha^+} S(x) = \lim_{x \rightarrow \alpha^+} -S(-x) = \lim_{y \rightarrow -\alpha^-} -S(y) = -S(-\alpha) \in \mathbb{R}$$

$$\lim_{x \rightarrow \alpha^+} S'(x) = \lim_{x \rightarrow \alpha^+} S'(-x) = \lim_{y \rightarrow -\alpha^-} S'(y) = S'(-\alpha) \in \mathbb{R}.$$

Odtud a z Věty 1.6. vyplývá, že S lze prodloužit doleva od α - spor. Z lichosti S na intervalu $\langle -x_0, x_0 \rangle$ vyplývá, že $S(-x_0) = -1$ a funkce je rostoucí na intervalu

$\langle -x_0, x_0 \rangle \subset (\alpha, \beta)$ (viz Obrázek 4).

Obrázek 4: Graf funkce S definované na intervalu $\langle -x_0, x_0 \rangle$

Dále budeme zkoumat chování S napravo od x_0 . Nejprve dokážeme, že $\forall x \in (x_0, \beta)$, $x < 3x_0$ platí

$$S(x) = S(2x_0 - x), \quad (15)$$

tzn. graf funkce S je souměrný podle přímky $x = x_0$ alespoň na nějakém okolí bodu x_0 o poloměru nejvýše $2x_0$.

Označme

$$z(x) = S(2x_0 - x), \quad \forall x \in (x_0, \beta), x < 3x_0.$$

Pak $\forall x \in (x_0, \beta)$, $x < 3x_0$ platí

$$z''(x) = S''(2x_0 - x) = -S(2x_0 - x) = -z(x)$$

$$z(x_0) = S(2x_0 - x_0) = S(x_0) = 1$$

$$z'(x_0) = -S'(2x_0 - x_0) = -S'(x_0) = 0,$$

tzn. z řeší stejnou počáteční úlohu jako S v bodě x_0 , která má podle Lemmatu 3.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $z(x) = S(x)$, $\forall x \in (x_0, \beta)$, $x < 3x_0$, tzn. rovnost (15) platí.

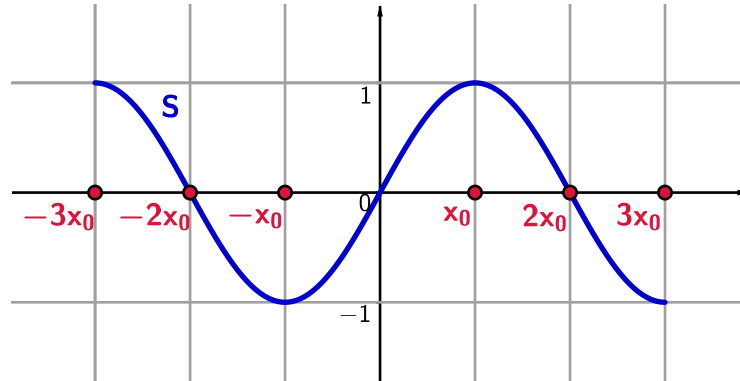
Z (15) plyne

$$\lim_{x \rightarrow \beta^-} S(x) = \lim_{x \rightarrow \beta^-} S(2x_0 - x) = \lim_{y \rightarrow (2x_0 - \beta)^+} S(y) = S(2x_0 - \beta) \in \mathbb{R}$$

$$\lim_{x \rightarrow \beta^-} S'(x) = \lim_{x \rightarrow \beta^-} -S'(2x_0 - x) = \lim_{y \rightarrow (2x_0 - \beta)^+} -S'(y) = -S'(2x_0 - \beta) \in \mathbb{R}.$$

Funkce S je tedy definována minimálně na intervalu $\langle -x_0, 3x_0 \rangle$, neboli $\langle -x_0, 3x_0 \rangle \subset (\alpha, \beta)$.

Opět s využitím kroku 2 bychom mohli dokázat, že S je také definována minimálně na intervalu $\langle -3x_0, 3x_0 \rangle \subset (\alpha, \beta)$ (viz Obrázek 5).

Obrázek 5: Graf funkce S definované na intervalu $\langle -3x_0, 3x_0 \rangle$

Dále dokážeme, že $\forall x \in (3x_0, \beta), x < 3x_0 + 6x_0$ platí

$$S(x) = S(4x_0 - x). \quad (16)$$

Označme

$$u(x) = S(x - 4x_0), \quad \forall x \in (3x_0, \beta), x < 9x_0.$$

Pak $\forall x \in (3x_0, \beta), x < 9x_0$ platí

$$u''(x) = S''(x - 4x_0) = -S(x - 4x_0) = -u(x)$$

$$u(4x_0) = S(0) = 0$$

$$u'(4x_0) = S'(0) = 1,$$

tzn. u řeší stejnou počáteční úlohu jako S v bodě x_0 , která má podle Lemmatu 3.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $u(x) = S(x), \forall x \in (3x_0, \beta), x <$

$9x_0$, tzn. rovnost (16) platí.

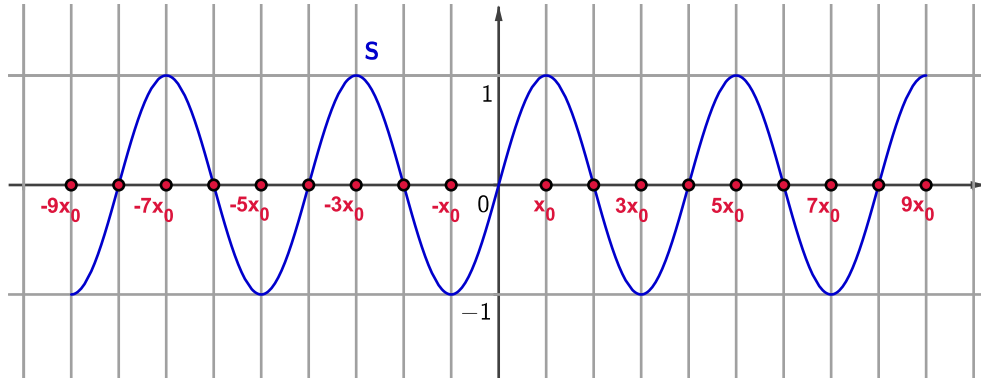
Z (16) plyne

$$\lim_{x \rightarrow \beta^-} S(x) = \lim_{x \rightarrow \beta^-} S(x - 4x_0) = \lim_{y \rightarrow (\beta - 4x_0)^+} S(y) = S(\beta - 4x_0) \in \mathbb{R}$$

$$\lim_{x \rightarrow \beta^-} S'(x) = \lim_{x \rightarrow \beta^-} S'(x - 4x_0) = \lim_{y \rightarrow (\beta - 4x_0)^+} S'(y) = S'(\beta - 4x_0) \in \mathbb{R}.$$

Funkce S je tedy definována minimálně na intervalu $\langle -3x_0, 9x_0 \rangle \subset (\alpha, \beta)$.

Opět s využitím kroku 2 bychom mohli dokázat, že S je také definována minimálně na intervalu $\langle -9x_0, 9x_0 \rangle \subset (\alpha, \beta)$ (viz Obrázek 6).

Obrázek 6: Graf funkce S definované na intervalu $\langle -9x_0, 9x_0 \rangle$

Opakovaným postupem dostáváme, že

$$\beta > 3x_0, \beta > 9x_0, \beta > (9 + 18)x_0, \dots$$

Dohromady dostáváme, že

$$\beta = \infty \quad \text{a} \quad \alpha = -\infty.$$

Funkce S je tedy definována na celém \mathbb{R} . Také jsme zjistili, že S je $4x_0$ -periodická a z grafů lze snadno určit její lokální extrémů a intervaly monotonnosti. \square

Věta 3.2. Funkce C z Definice 3.1. je jednoznačně určená, její definiční obor je \mathbb{R} a platí

$$S'(x) = C(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Z Lemmatu 3.1. vyplývá, že funkce C je jediná, tedy jednoznačně definovaná. Podle Věty 3.1. je funkce S definována na celém \mathbb{R} . Stačí tedy dokázat, že její derivace S' řeší počáteční úlohu (11).

Definujme funkci z předpisem

$$z(x) = S'(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Platí

$$\begin{aligned} z'(x) &= S''(x) = -S(x) \\ z''(x) &= -S'(x) = -z(x), \quad \forall x \in \mathbb{R} \end{aligned}$$

a

$$\begin{aligned} z(0) &= S'(0) = 1 \\ z'(0) &= -S(0) = 0. \end{aligned}$$

Funkce z tedy řeší počáteční úlohu (11) na \mathbb{R} , která má podle Lemmatu 3.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $S'(x)$ je maximální řešení počáteční úlohy (11), které je definované na celém \mathbb{R} . Tedy

$$C(x) = S'(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

□

3.2 Vlastnosti funkcí S a C

□₁ S a C jsou spojité na \mathbb{R} .

Důkaz. Tvrzení plyne z toho, že funkce mají vlastní derivace. □

□₂ $S'' = -S$, $C'' = -C$ na \mathbb{R} .

Důkaz. Tvrzení plyne přímo z definic úloh (10) a (11). □

□₃ $S(0) = 0$, $S'(0) = 1$ a $C(0) = 1$, $C'(0) = 0$.

Důkaz. Tvrzení plyne přímo z definic úloh (10) a (11). □

$$\boxed{v_4} \quad S'(x) = C(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Tvrzení plyne přímo z Věty 3.2. □

$$\boxed{v_5} \quad C'(x) = -S(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Necht' $\forall x \in \mathbb{R}$. Z $\boxed{v_4}$ vyplývá

$$S'(x) = C(x),$$

tuto rovnici zderivujeme

$$S''(x) = C'(x).$$

Z $\boxed{v_2}$ plyne rovnost

$$C'(x) = -S(x).$$

□

$$\boxed{v_6} \quad \text{Lichost funkce S: } S(-x) = -S(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Tvrzení plyne přímo z Věty 3.1. □

$$\boxed{v_7} \quad \text{Sudost funkce C: } C(-x) = C(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Definujme funkce z a u předpisy

$$z(x) = C(-x), \quad u(x) = C(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Platí

$$z''(x) = C''(-x) = -C(-x) = -z(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

a

$$z(0) = C(0) = 1$$

$$z'(0) = -C'(0) = 0.$$

Navíc

$$u''(x) = C''(x) = -C(x) = -u(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

a

$$\begin{aligned}u(0) &= C(0) = 1 \\u'(0) &= C'(0) = 0.\end{aligned}$$

Obě funkce tedy řeší počáteční úlohu

$$y'' = -y, \quad y(0) = 1, \quad y'(0) = 0,$$

která má podle Lemmatu 3.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $z(x) = u(x)$, $\forall x \in \mathbb{R}$, tzn. $\boxed{v_7}$ platí. \square

$$\boxed{v_8} \quad S(x + x_0) = C(x), \quad \forall x \in \mathbb{R} \text{ a } x_0 \text{ z Věty 3.1.}$$

Důkaz. Označme

$$z(x) = S(x + x_0), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Pak $\forall x \in \mathbb{R}$ platí

$$\begin{aligned}z''(x) &= S''(x + x_0) = -S(x + x_0) = -z(x) \\z(0) &= S(x_0) = 1 \\z'(0) &= S'(x_0) = 0,\end{aligned}$$

tzn. z řeší stejnou počáteční úlohu jako C , která má podle Lemmatu 3.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $z(x) = C(x)$, $\forall x \in \mathbb{R}$, tzn. $\boxed{v_8}$ platí. \square

$$\boxed{v_9} \quad S^2(x) + C^2(x) = 1, \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Tvrzení plyne přímo z Věty 3.1. a vlastnosti $\boxed{v_4}$. \square

$$\boxed{v_{10}} \quad S(x_0) = 1, \quad C(x_0) = 0, \quad \text{kde } x_0 \text{ je bod z Věty 3.1.}$$

Důkaz. Tvrzení plyne z Věty 3.1. a vlastnosti $\boxed{v_9}$. \square

$$\boxed{v_{11}} \quad S(a + b) = S(a)C(b) + C(a)S(b), \quad \forall a, b \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Nechť $b \in \mathbb{R}$ je libovolné. Definujme funkce z a u předpisy

$$z(x) = S(x + b), \quad u(x) = S(x) C(b) + C(x) S(b), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Platí

$$z''(x) = S''(x + b) = -S(x + b) = -z(x)$$

a

$$\begin{aligned} z(0) &= S(0 + b) = S(b) \\ z'(0) &= S'(0 + b) = S'(b) = C(b), \quad \forall x \in \mathbb{R}. \end{aligned}$$

Navíc

$$u''(x) = S''(x) C(b) + C''(x) S(b) = -S(x) C(b) - C(x) S(b) = -u(x)$$

a

$$\begin{aligned} u(0) &= S(0) C(b) + C(0) S(b) = S(b) \\ u'(0) &= S'(0) C(b) + C'(0) S(b) = C(b), \quad \forall x \in \mathbb{R}. \end{aligned}$$

Obě funkce tedy řeší počáteční úlohu

$$y'' = -y, \quad y(0) = S(b), \quad y'(0) = C(b),$$

která má podle Lemmatu 3.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $z(x) = u(x)$, $\forall x \in \mathbb{R}$, tzn. $\boxed{v_{11}}$ platí. \square

$$\boxed{v_{12}} \quad C(a + b) = C(a) C(b) - S(a) S(b), \quad \forall a, b \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Nechť $b \in \mathbb{R}$ je libovolné. Definujme funkce z a u předpisy

$$z(x) = C(x + b), \quad u(x) = C(x) C(b) - S(x) S(b), \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Platí

$$z''(x) = C''(x + b) = -C(x + b) = -z(x)$$

a

$$\begin{aligned}z(0) &= C(0 + b) = C(b) \\z'(0) &= C'(0 + b) = C'(b) = -S(b), \quad \forall x \in \mathbb{R}.\end{aligned}$$

Navíc

$$u''(x) = C''(x)C(b) - S''(x)S(b) = -C(x)C(b) + S(x)S(b) = -u(x)$$

a

$$\begin{aligned}u(0) &= C(0)C(b) - S(0)S(b) = C(b) \\u'(0) &= C'(0)C(b) - S'(0)S(b) = -S(b), \quad \forall x \in \mathbb{R}.\end{aligned}$$

Obě funkce tedy řeší počáteční úlohu

$$y'' = -y, \quad y(0) = C(b), \quad y'(0) = -S(b),$$

která má podle Lemmatu 3.1. právě jediné maximální řešení. Z toho plyne, že $z(x) = u(x)$, $\forall x \in \mathbb{R}$, tzn. $\boxed{v_{12}}$ platí. \square

$\boxed{v_{13}}$ S a C jsou 2π -periodické (tzn. $x_0 = \pi/2$).

Důkaz. Z Věty 3.1. víme, že funkce S je $4x_0$ -periodická. Z $\boxed{v_8}$ vyplývá, že funkce C je funkce S posunutá o x_0 doleva a je tedy také $4x_0$ -periodická. Naším cílem bude dokázat, že

$$x_0 = \pi/2.$$

Z $\boxed{v_9}$ vyplývá, že body

$$(C(x), S(x)), \quad \forall x \in \mathbb{R}$$

leží na jednotkové kružnici. Navíc z $\boxed{v_3}$ a $\boxed{v_{10}}$ víme, že

$$(C(0), S(0)) = (1, 0)$$

$$(C(x_0), S(x_0)) = (0, 1)$$

a

$$C(x), S(x) > 0, \quad \forall x \in (0, x_0),$$

nebo-li body $(C(x), S(x))$ pro $x \in (0, x_0)$ leží v I. kvadrantu na jednotkové kružnici.

Je tedy definována křivka v rovině $\varphi : \langle 0, x_0 \rangle \rightarrow \mathbb{R}^2$ předpisem

$$\varphi(x) = (C(x), S(x)),$$

jejímž geometrickým obrazem je čtvrt jednotkové kružnice v I. kvadrantu. Vzhledem k průběhu funkcí C a S jde o prostou křivku. Navíc z $\boxed{v_4}$ a $\boxed{v_5}$ plyne

$$\varphi'(x) = (C'(x), S'(x)) = (-S(x), C(x)), \quad \forall x \in \langle 0, x_0 \rangle.$$

Odtud a z $\boxed{v_9}$ plyne

$$\|\varphi'(x)\|_E = \sqrt{(-S(x))^2 + (C(x))^2} = \sqrt{1} = 1, \quad \forall x \in \langle 0, x_0 \rangle,$$

Protože π lze definovat jako polovinu délky jednotkové kružnice, pak čtvrtinu délky jednotkové kružnice je $\pi/2$. Z toho plyne

$$\pi/2 = \int_0^{x_0} \|\varphi'(t)\|_E dt = \int_0^{x_0} 1 dt = x_0.$$

Tzn., že funkce S a C jsou 2π -periodické. □

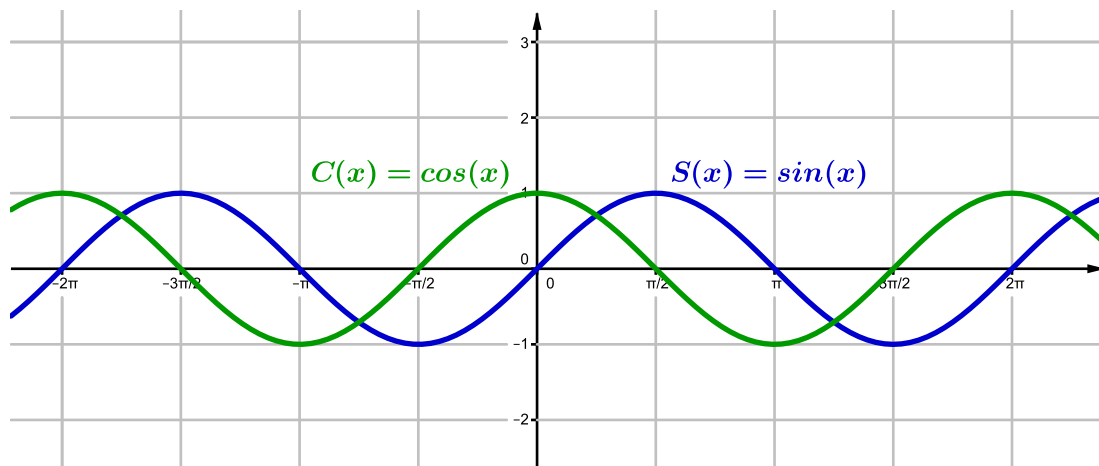
$$\boxed{v_{14}} \lim_{x \rightarrow 0} \frac{S(x)}{x} = 1, \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

Důkaz. Podle definice derivace funkce v bodě platí rovnost

$$\lim_{x \rightarrow 0} \frac{S(x)}{x} = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{S(x) - S(0)}{x - 0} = S'(0) = 1, \quad \forall x \in \mathbb{R}.$$

□

Poznámka 3.1. Z uvedených a dokázaných vlastností funkce S a funkce C je zřejmé, že se jedná o elementární funkce sinus a cosinus známé především ze střední školy (viz Obrázek 7). O tom se také můžeme přesvědčit v [1], kde jsou funkce sinus a cosinus přímo definovány vlastnostmi z Věty 3.1. a v_3 , v_6 , v_7 , v_{10} , v_{11} , v_{12} , v_{13} , v_{14} .

Obrázek 7: Graf funkcí sinus a cosinus

Závěr

Účelem této práce bylo ukázat, že pouze na základě zadané diferenciální rovnice, jejího předpisu a počátečních podmínek, lze definovat známé elementární funkce.

Pro tento záměr jsme si vybrali dvě specifické diferenciální rovnice. A tak jsme se ve druhé kapitole seznámili s diferenciální rovnicí 1. řádu: $y' = y$ a ve třetí kapitole s diferenciální rovnicí 2. řádu: $y'' = -y$. Dříve než jsme mohli přistoupit k samotnému zkoumání řešení těchto rovnic, bylo nezbytné se seznámit se základními pojmy a především se dvěma větami - o existenci a o jednoznačnosti (viz Kapitola 1). Tyto dvě věty jsou velice důležité, protože nám říkají, které diferenciální rovnice mají vůbec nějaké řešení (o existenci) a jestli je toto řešení jediné (o jednoznačnosti). U obou případů námi zvolených diferenciálních rovnic jsme potvrdili jednoznačnost maximálního řešení v úvodu každé kapitoly. Toto jediné maximální řešení jsme si poté nadefinovali jako funkce E (viz Kapitolu 2) a funkce S a C (viz Kapitolu 3).

Dalším krokem bylo dokázat, že jsou tyto funkce definované na celém oboru reálných čísel. Posléze jsme přistoupili k samotnému určování a dokazování vlastností funkcí, na jejichž základě jsme schopni říci, že se jedná o elementární funkce nám známé především ze středních škol. Konkrétně funkce E je rovna exponenciální funkci e^x , funkce S goniometrické funkci sinus a funkce C goniometrické funkci cosinus.

Tato práce je vysázena typografickým systémem \LaTeX a pro větší srozumitelnost některých důkazů jsou připojeny i obrázky grafů funkcí vytvořené v programu Geogebra.

Literatura

- [1] Jarník, V.: *Diferenciální počet I*. Praha: ČSAV, 1955.
- [2] Kalas, J., Ráb, M.: *Obyčejné diferenciální rovnice*, 3. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2001.
- [3] Kojecká, J., Kojecký, T.: *Matematická analýza pro 1. semestr*, 1. vydání. Olomouc: VUP, 1997.
- [4] Kopáček, J.: *Matematická analýza nejen pro fyziky (I)*, 4. přepracované vydání. Praha: Matfyzpress, 2004.
- [5] Kopáček, J.: *Matematická analýza nejen pro fyziky (II)*, 3. upravené vydání. Praha: Matfyzpress, 2007.
- [6] Kopka, H., Daly, P.W.: *LaTeX Podrobný průvodce*, 1. vydání. Brno: Computer Press, 2004.
- [7] Lomtatidze, L., Plch, R.: *Sázíme v LaTeXu diplomovou práci z matematiky*, 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2003.